

ning til Apothekerkunsten" (1804). Ogsaa en enkelt anden af de gamle, nu glemte Lægeplanter, der endnu holder Stand paa Stengærder i Landsbyen, kaster sine Frø ind over Kirkegaardsmuren og frister Livet dør en Tid. Det gælder om *Svaleurten* med den rødgule Saft. De gamle Tuer paa Gravene faar som Regel Lov til at ligge, indtil nye Begravelser sker, og dermed nye Tiders Smag tager Styret med Hensyn til Gravstedernes Beplantning og Prydelse.

Det ser ud, som om en lignende Gravskik med „opklappede“ Grave har været i Brug ogsaa i Omegnen. Men derom kan sikkert andre, mere stedkendte, give paa-lideligere Oplysninger.

¹⁾ Oplysninger om Øens Naturforhold og Kulturhistorie, se *Axel Garboe: Fra Agersø i Storebelt* (Tidsskriftet „*Naturens Verden*“, 1934), og „Gamle Lægeplanter paa Agersø“ (*Farmaceutisk Tidende*, 1934).

Krematoriet i Odense.

Af Kirkegaardsinspektør O. Raahauge-Askegaard.

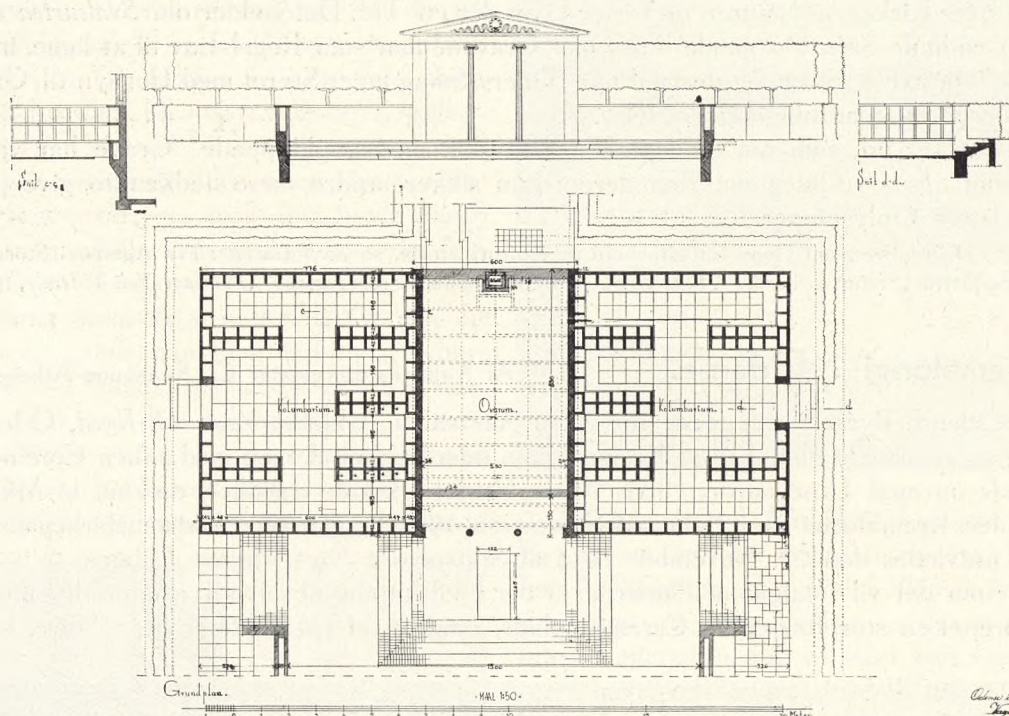
Odense Byraad anmodede for ca. 2 Aar siden Arkitekt *Vagn O. Kyed*, Odense, om at udarbejde Planer til et Krematorium uden Kapelsal, men med aaben Ceremoni-plads og med Urnegaarde, i hvis Mure Urnerne kunde opstilles, dækket af Minde-plader. Krematoriet er i Løbet af Sommeren 1934 bygget paa Assistenskirkegaarden og indviedes den 22. November 1934 af Stiftsprovst *Fog-Petersen*, Odense.

Som det vil fremgaa af Planerne, er der i Tilslutning til selve Krematoriebygningen indrettet en stor, forsænket Ceremoni-plads, omgivet af ca. 2 Meter høje Mure. Jord-

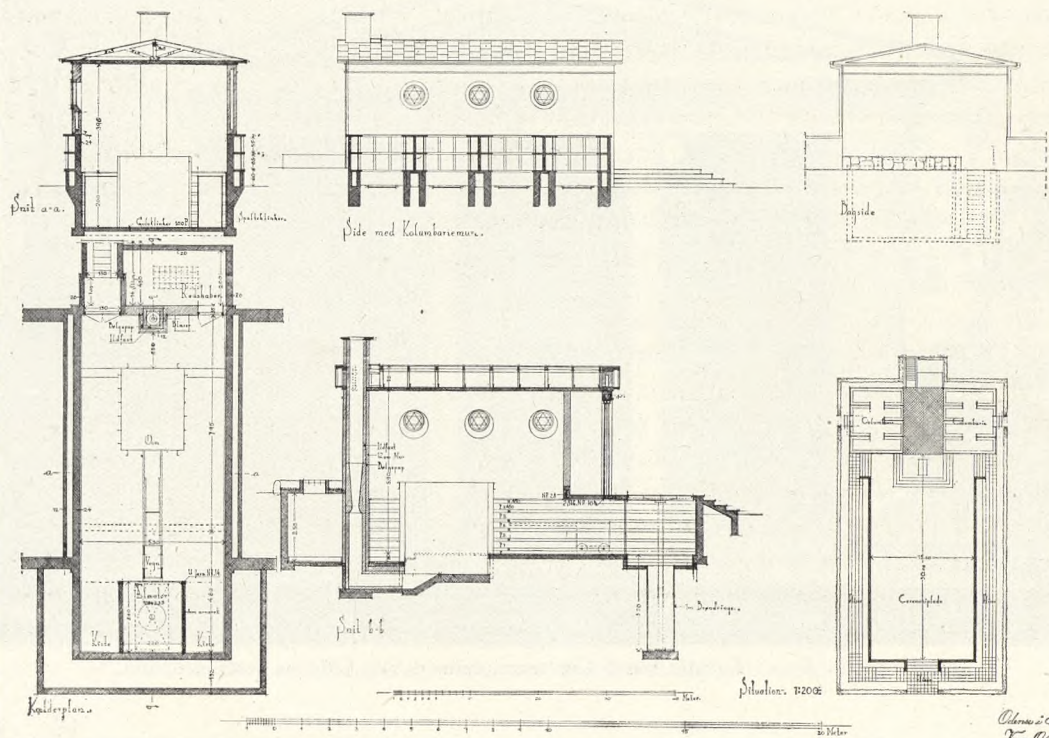

32. *Vagn O. Kyed*: Facade imod Ceremoni-pladsen ved Odense Krematorium.

32.

33.

34.

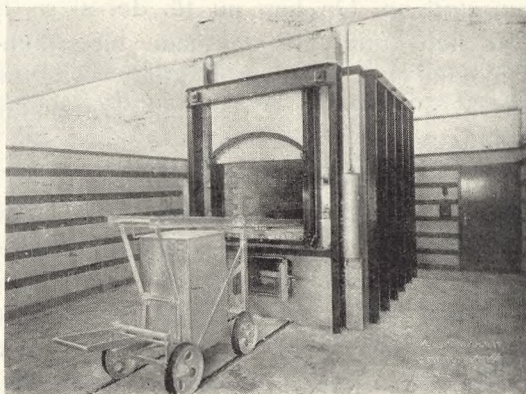
paakastelsen foregaar paa Platformen foran Bygningen, og herfra sænkes Kisten ved en Elevator ned i Krematorierummet. Selve Bisættelseshøjtideligheden finder, i Lighed med Forholdet ved almindelige Begravelser, Sted i en af Byens Kirker, hvis der da i det hele taget skal være kirkelig Medvirkning.

Krematoriebygningen, deraltsaa kun indeholder Brændingsrummet, er kobbertækket og med grovpudsede Mure. Paa Bygningens Forside springer Taget saa langt frem, at der dannes en Nische. Nischens Bagvæg er dekoreret med et forgyldt Kors flankeret af to Engleskikkelser. Dette Arbejde er udført af Billedhuggeren *Erik Cohrt*.

Urnegaardene er tilsluttet Bygningens Langsider og er forsænkede. Urnepladserne er i to Etager med nederste Etage ca. 80 cm. over Gulvet. I hver Urnegaard er der 200 Urnepladser og paa hver Urneplads kan indsættes to Urner. Mindepladerne, der skal anbringes efterhaanden som Urnerne indsættes, skal være af et uigennemsigtigt Materiale og skal godkendes af Kirkegaardsinspektøren før Opsætningen. Urnegaardens Mure og Murene omkring Ceremonipladsen er grovpudsede, ligesom Krematoriebygningen og alle Mure er malet i en smuk blaagraa Tone. Langs alle Mure er plantet Pude- og Trædeplanter samt en Del stedsegrønne Smaabuske.

Som Ramme omkring Bygning og Ceremoniplads er plantet Lindehække og Allé-lind, der efterhaanden skal klippes sammen, saa de danner Stammehække. Langs Lindehækkene er udlagt Urnegravsteder i Størrelsen 1,5×1,0 Meter.

I hvert Gravsted maa indenfor en 10-aarig Periode nedsættes indtil 4 Urner. Iøvrigt er det Mening, efterhaanden som der bliver Brug for det, at anvende Area-lerne paa begge Sider af Krematoriet til Urnehaver. I Krematoriets Indre findes som allerede nævnt kun Brændingsrummet samt et mindre Arbejdsrum. Brændingsrummet er højt og luftigt, og Vægge og Gulve er klinkeklædte. Ovn, der er gasfyret, er konstrueret af Ingeniør *Markussen*, Helsingør. Elevatorsystemet, der drives ved Vandtryk, er leveret af A/S *H. P. Philipsen*, Slagelse.

35.

Tro og Sagn om Kirkegårde.

Af August F. Schmidt.

(Fortsat fra Side 24).

Vi skal høre endnu et Par Vidnesbyrd af Sagnenes Mangfoldighed om Kirkegårdene som *Spøgersteder* (også hentede fra *Evald Tang Kristensens* „Danske Sagn“ V, 1. og 2. Række). På *Låstrup* Kirkegård gik således en oppe hver Nat og jamrede sig og græd. Folk mente, det var en, som ikke kunde få Ro i sin Grav. Så gik den kloge Mand i *Låstrup*, Mads Degn, derop en Nat og talte med ham, og siden den Tid så de aldrig mere til Skikkelsen. — Der var en Degn i *Vrove*, som hed Ravn; han vilde en vis Aften gå op og se, hvordan Ka' Rundenom kunde ryste Muldet af sig, når